

do jižních Čech. Kabrlův bratr měl takový úspěch, je to přece jen herec a bavič, že si ho do týdne pozvali do dalších pěti jihočeských škol. Termínů přibývalo, a Kabrle si postupem času našel další dva záskoky. Bratrance veterináře, který byl v dlouhodobé neschopnosti, koplá ho totiž kráva a od té chvíle měl fobii ze všech zvířat včetně žížaly v květináči, a souseda Vargu, který nedělal nikdy nic a chtěl vyzkoušet, jaké to je, když člověk pracuje. Úspěch měli všichni. A Kabrle mohl sedět doma a kreslit. Vyjížděl, jen když vycházely na jeden den čtyři besedy na různých místech...“

„A jak to dopadlo?“ zeptala se nedočkavě Klára.

„No, jednoho dne museli zase vyrazit všichni a Kabrle si to nějak špatně zapsal. A tak se stalo, že dorazil do té samé školy jako bratr, jen o pár minut později. Představil se jako slavný ilustrátor a besedník Kabrle. Ve vrátnici na něj chvíli nechápavě zírali a pak ho vrátný poslal do stejné třídy, ve které už seděl brácha.“

„Teda! To musel být slušný průšvih.“

„Ze začátku to tak vypadalo. Ředitelka školy ztropila skandál. Dostalo se to do novin. Kabrle se bránil tím, že slavní filmoví herci mají v nebezpečných scénách taky dubléry a nikdo jim to nemá za zlé. Argumentoval, že návštěva běžné základní školy si nezadá se scénou, v níž filmový hrdina nasazuje život v hořícím domě plném tygrů, které zapomněli nakrmit...“

„A jak to dopadlo?“

„Stalo se to, co nikdo nečekal. Knížky, které Kabrle ilustroval, začaly jít na dračku. Znovu se objevily pozvánky na besedy. A nejdřív děti, ale pak i rodiče a učitelé se sázeli, který z besedníků na jejich školu přijede. Kabrle je dneska bohatý muž, vyhledávaný výtvarník, a jeho společníci si v centru Prahy otevřeli kabaret Tri Kaberle. Dopoledne hrají pro zájezdy ze škol a večer pro dospělé.“

„Týjo. To je teda hlína,“ ohodnotila historku Klára.